

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Cob/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711202854
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8711202854.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: BAU land, spol. s r.o., Levočská 2, 058 01 Poprad, IČO: 31 687 539, právne zastúpenému JUDr. Mikulášom Buzgóm, Štúrova 20, 040 01 Košice, IČO: 31955088, o zaplatenie 8.535,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 16Cb/162/2011-260 z 20. septembra 2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.590,76 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania.

Odmieťa odvolanie žalovaného proti výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 4.945,22 eur s príslušenstvom.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3 590,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy :

- 1 196,92 eur od 6.5.2010 do zaplatenia,
- 1 196,92 eur od 5.8.2010 do zaplatenia,
- 1 196,92 eur od 5.11.2010 do zaplatenia,
- 1 408,22 eur od 11.2.2010 do 28.5.2010,
- 877,31 eur od 29.5.2010 do 26.3.2013,
- 1 408,22 eur od 7.7.2010 do 26.3.2013,
- 1 408,22 eur od 16.10.2010 do 26.3.2013,
- 1 408,22 eur od 8.12.2010 do 14.12.2010,
- 1 251,47 eur od 15.12.2010 do 26.3.2013, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie o zaplatenie 4 945,22 eur ako aj o úrok z omeškania zo sumy 877,31 eur od 26.3.2013 do 27.3.2013, zo sumy 1 408,22 eur od 26.3.2013 do 27.3.2013, zo sumy 1 408,22 eur od 26.3. 2013 do 27.3.2013 a zo sumy 1 251,47 eur od 26.3.2013 do 27.3.2013 z a s t a v u j e.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania.“

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že dňa 20.7.2000 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená nájomná zmluva č. XXXXXXXXXXX-X-XXXX, ktorej predmetom nájmu bola

pozemková plocha o výmere 625 m², tak ako je podrobne uvedená v článku II zmluvy. Žalobca je správcom majetku štátu v železničnej stanici Poprad a prenajatá pozemková plocha bola vyznačená v geometrickom pláne č. 31693598-524/1995, ktorý bol súčasťou zmluvy o nájme. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú 5 rokov a v zmluve bola dohodnutá v článku V cena nájmu. Následne aj platobné podmienky. Počas platnosti a účinnosti nájomnej zmluvy došlo k zvýšeniu nájomného, ktoré bolo žalovanému písomne oznámené, o čom svedčia listinné dôkazy z 26.4.2004 a z 23.2.2005. V súvislosti s touto nájomnou zmluvou boli vystavené faktúry 3750003354 na sumu 1 196,92 eur splatná 5.5.2010, faktúra č. 3750005153 na sumu 1 196,92 eur splatná 4.8.2010 a faktúra č. 3750006533 na sumu 1 196,92 eur splatná 4.11.2010. Žalobca a žalovaný uzatvorili taktiež zmluvu o nájme pozemkovej plochy č. XXXXXXXXXX-X-XXXX, a to dňa 1.4.2003. Predmet nájmu je vyšpecifikovaný v článku II tejto zmluvy a prenajaté plochy boli vyznačené v geometrickom pláne č. 10-31/2000 a v geometrickom pláne č. 31693598-146/1999, ktorý tvoril prílohu tejto zmluvy. Predmetom nájmu bola rampa, na ktorej je postavená stavba vo vlastníctve nájomcu, parcela, na ktorej je samotná rampa a ďalšia pozemková plocha, ktorá bola využívaná na skladovanie stavebného materiálu a tiež ako prístupová komunikácia. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú 10 rokov. K uvedenej zmluve bol dňa 30.11.2010 urobený aj dodatok č. 1. Ku dňu podania žaloby žalovaný neuhradil faktúry č. 3750000178 na sumu 1 408,22 eur splatnú 10.2.2010, pričom k úhrade z tejto faktúry ostala suma 878,31 eur (ku dňu 28.5.2010 bol urobený zápočet vo výške 530,91 eur), č. 3750004323 na sumu 1 408,22 eur splatnú 6.7.2010, č. 3750005965 na sumu 1 408,22 eur splatnú 15.10.2010 a č. 3750007004 na sumu 1 408,22 eur splatnú 7.12.2010, pričom z tejto faktúry ostáva zaplatiť 1 251,47 eur (k faktúre bol vystavený dobropis č. 3750007089 na sumu 156,75 eur ku dňu 14.12.2010), spolu teda vo výške 4 945,22 eur. Listom zo 16.4.2010 oznámil žalovaný žalobcovi pozastavenie úhrad za prenajaté pozemky z titulu neoprávneného majetkového prospechu. Žalovaný sponchyboval výmeru parciel, ktoré mali byť predmetom nájmu a poukazoval na to, že zmluva bola uzavretá v tiesni. Pokiaľ už skôr nepozastavil úhrady časti nájomného, tak len z dôvodu prísľubu ŽSR na odpredaj pozemkov, pre čo bola podmienka jestvujúceho nájomného vzťahu. Žalovaný žiadal o uznanie vzniknutého neoprávneného majetkového prospechu ŽSR a vystavenie dobropisu, ktorým by sa rozdiel zúčtoval.

3. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 663, § 664, § 665 ods. 1, § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Po citácii čl. IV, bod 1 Nájomnej zmluvy č. XXXXXXXXXX-X-XXXX a čl. V, bod 1 Nájomnej zmluvy č. XXXXXXXXXX-X-XXXX prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca a žalovaný v predmetných zmluvách dostatočne určitým spôsobom špecifikovali predmet a účel nájmu a bola dohodnutá výška nájomného, ktorá bola modifikovaná počas trvania nájomného vzťahu. Žalovaný si svoju povinnosť platiť nájomné riadne a včas následne prestal plniť neuhradením faktúr, ktoré boli splatné v roku 2010, a to počnúc mesiacom február 2010. Dôvodom neuhradenia nájomného podľa obrany žalovaného bola spornosť vlastníctva pozemkov, ktoré mali byť predmetom nájmu. Spornosť vlastníctva bola riešená v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/84/2011, v ktorom konaní vystupoval žalovaný spolu so spoločnosťou SAD Poprad, a.s. na strane žalobcov a žaloba smerovala proti Železnicám Slovenskej republiky Bratislava. Rozsudkom z 15.11.2012 bola žaloba zamietnutá, pričom časť žaloby týkajúca sa neexistencie rampy na nehnuteľnostiach bola vylúčená na samostatné konanie. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 2Co/98/2013-230 z 26.5.2014 bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam KN XXXX/X, KN XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX I. XXXX/XX zapísaným na LV č. XXX, kat. úz. Poprad. V prevyšujúcej časti bol rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby zrušený a v rozsahu zrušenia vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že žalobca nie je vlastníkom parciel KN XXXX/XX a XXXX/XX zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. Poprad a predtým v železničnej knihe vo vložke 34 pre trať Košice - Čadca - štátna hranica pod poradovým č. kat. úz. Poprad XLII a radovým č. 1-23 železničného telesa, súd prvej inštancie poukázal na právoplatné rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 21C/84/2011, v ktorom konaní bol žalobca určený vlastníkom týchto nehnuteľností. Neakceptoval z tohto dôvodu ani požiadavku žalovaného na predloženie dôkazu o tom, že žalobca mal v správe uvedené pozemky aj po roku 1977, keďže dokazovanie vo vzťahu k týmto skutočnostiam prebiehalo vo veci 21C/84/2011. Žalobu považoval súd prvej inštancie za dôvodnú vo vzťahu k sume 3.590,76 eur, preto túto sumu s príslušenstvom v súlade s § 365 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v nadväznosti na § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. priznal v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku. Vo vzťahu k úrokom z omeškania uviedol, že výška požadovaných úrokov nepresahovala zákonom stanovený

rámec, kedy v období od 13.5.2009 do 12.4.2011 bola táto výška v obchodnoprávných vzťahoch 9 % ročne. Úroky boli priznané odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr do zaplatenia, resp. do dňa, kedy bol vystavený v prospech žalovaného dobropis alebo bola žalovaným uhradená časť uplatnenej pohľadávky, čo sa udialo 27.3.2013 vo vzťahu k sume 4.945,22 eur.

5. O trovách strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom zohľadnil plný úspech žalobcu v predmetnom spore, keďže k zastaveniu konania v časti v dôsledku späťvzatia žaloby bolo zavinené žalovaným oneskorenou úhradou tejto sumy v priebehu predmetného konania.

6. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaný. Namietal všetky výroky rozsudku súdu prvej inštancie, teda aj výrok, ktorým bolo zastavené konanie v časti o zaplatenie 4.945,22 eur s príslušenstvom. Odvolacie dôvody špecifikoval ustanovením § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie si náležite neobjasnil predmet sporu a právny režim nehnuteľností, ktorých sa uplatňovaná pohľadávka týkala. Zmluva o nájme č. XXXXXXXXX-X-XXXX zo dňa 20.7.2000 upravovala nájom pozemkovej plochy o výmere 625m² predstavujúcej parcely KN XXXX/X až XXXX/XX a nie aj parcely KN XXXX/XX a XXXX/XX ako sa to nesprávne konštatuje v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Absenciu riadneho odôvodnenia rozhodnutia vzhľadom na žalovaný v tom, že súd sa jeho podstatnou argumentáciou ani nezaoberal. Konštatovanie súdu, že žalobca je správcom uvedených nehnuteľností považoval odvolateľ za nesprávne a z ničoho nevyplývajúce aj s poukazom na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/84/2011 nebolo rozhodované o vlastníckom práve iných účastníkov a nepotvrďovalo sa ničie vlastníctvo, ani správa majetku. Súdom v predmetnom spore nebola vyhodnotená námietka, že po roku 1977 v dôsledku delimitácie činnosti s PO ČSD Košice na ČSAD n.p. Košice a prevodu správy majetku železníc ČSD na ČSAD došlo k zániku správy majetku železnicami k nehnuteľnostiam, ktoré boli špecifikované v žalobe. Pozemky boli vo vlastníctve SR a len v dôsledku privatizačných postupov a rozhodnutí mohlo dôjsť k zmene vlastníka týchto nehnuteľností. Právoplatné rozhodnutie o žalobe v konaní 21C/84/2011, v ktorom vlastníctvo žalobcovi nebolo určené, nijako nemá vplyv na dôvodnosť námietky žalovaného a na posúdenie, ktorému účastníckemu subjektu svedčí právo hospodárenia k sporným nehnuteľnostiam. Na rozhodnutie o oprávnenosti žaloby má vplyv, či žalobca je správcom sporného majetku, resp. či žalovaný, resp. iný nástupnícky subjekt má doposiaľ zachované právo hospodárenia s majetkom štátu, na čo bolo potrebné aplikovať zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, zákon č. 88/1988 Zb., zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu a vyhlášku č. 119/1988 Zb.. Po citácii príslušných ustanovení uvedených zákonov trval žalovaný na tom, že súd sa mal zaoberať jeho námietkou, že žalobca nie je správcom nehnuteľností, za nájom ktorých si uplatňuje predmetnú pohľadávku. Zdôraznil, že žiadne z konaní pred všeobecnými súdmi a ústavným súdom sa nezaoberalo otázkou správcovstva, preto skutkový stav zistený súdom prvej inštancie je neakceptovateľný a viedol k nesprávnemu posúdeniu dôvodnosti nároku. Mal za to, že je nesprávne aj rozhodnutie súdu o nároku na zaplatenie 4.945,22 eur, čo spočívalo v nepochopení obrany žalovaného. Vyslovil názor, že fakturovaním nájomného za nehnuteľnosti vznikalo žalobcovi bezdôvodné obohatenie, preto žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní vedenom pod sp. zn. 18Cb/132/2011 bola dôvodná. Poukázal na to, že žalovaný jednostranne zakomponoval do nájomnej zmluvy po 1.4.2003 nepresne špecifikovaný predmet nájmu, pričom už v roku 2004 upozorňoval žalobcu na nesprávne určené výmery, na neexistenciu predmetu nájmu v zmysle parcelného označenia, resp. na skutočnosť, že jednu z označených nehnuteľností dokonca neužíva. Až 30.11.2010 bol urobený Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve XXXXXXXXX-X-XXXX, ktorým dodatkom bol aj v zmysle žaloby vyšpecifikovaný predmet nájmu. Do pozornosti odvolacieho súdu dal žalovaný aj skutočnosť, že súbežne s nájomnou zmluvou v roku 2003 jednal s oprávnenými predstaviteľmi železníc o odpredaji prebytočného majetku - pozemkov, preto bez uhrádzania nesprávne účtovaného nájomného sa žalovaný nemohol spoliehať na úspešnosť vzájomných rokovaní o odpredaji prebytočného majetku. Po roku 2009 obdržal žalovaný negatívne stanovisko žalobcu, v dôsledku čoho bolo zrejmé, že k započítaniu, resp. akémukoľvek zohľadneniu platieb navyše nedôjde, preto prestal uhrádzať aj nedôvodne žalobcom požadované nájomné. Preto predmetom tejto žaloby je nárok, ktorý spôsobuje bezdôvodné obohatenie žalobcu a predmetný nárok žalovaný nemieni uhradiť. Vo vzťahu ku konaniu vedenom pod sp. zn. 18Cb/132/2011 žalovaný uviedol, že k zamietnutiu tejto žaloby došlo v dôsledku nepreukázania naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, keďže právny stav vyplývajúci z nájomnej zmluvy z 1.4.2003 netrval do doby rozhodnutia okresným súdom o predmetnej žalobe. V uvedenom konaní tak súd neriešil, že priznaním nároku vzniká žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobca tak požadoval úhradu

nájomného vo výške 4.945,22 eur bezdôvodne, čím hrubo porušoval dobré mravy. Za neprijateľný argument považoval tvrdenie súdu, že k uzavretiu nájomnej zmluvy v roku 2003 došlo bez nátlaku. Trval na tom, že priznanie predmetného nároku je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V spojení s uvedenými námietkami nesúhlasil žalovaný ani s rozhodnutím o náhrade trov konania. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním z 5.2.2019. Zdôraznil, že konanie o určenie vlastníckeho práva bolo ukončené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, č.k. 2Co/98/2013 právoplatne so záverom, že vlastníkom, okrem iného aj parciel KN XXXX/XX a XXXX/XX nachádzajúcich sa v kat. úz. Poprad, je Slovenská republika a správcom sú Železnice Slovenskej republiky, teda žalobca, pričom v uvedenom konaní, v ktorom vystupoval žalovaný ako žalobca označil za žalovaného SR, v správe majetku štátu Železnice SR. Pokiaľ žalovaný žiadal, aby sa spoločnosť MH Manažment, a.s. vyjadrila k tomu, kto je správcom nehnuteľností po právoplatnom rozhodnutí otázky určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam v konaní 21C/84/2011, tak zmenil svoju obranu na tvrdenie, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je síce SR, ale správcom nie sú Železnice Slovenskej republiky Bratislava, hoci v konaní o určenie vlastníckeho práva tohto žalovaného označil. Mal za to, že procesné návrhy žalovaného smerujúce k spochybňovaniu vlastníckeho práva, resp. správy žalobcu narážali na prekážku právoplatne rozhodnutej veci. S argumentáciou a dôvodmi odvolania žalobca vyslovil nesúhlas, tieto považoval za účelové a v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Poprad, sp. zn. 21C/84/2011. Taktiež nerozumel argumentácii žalovaného týkajúcej sa výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie 4.945,22 eur s príslušenstvom a túto považoval za zmätočnú, keďže žalovaný so zastavením konania vyslovil súhlas na pojednávaní dňa 20.9.2018. Do pozornosti odvolacieho súdu dal žalobca aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1Cob/37/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vo veci 18Cb/19/2014, a ktorým bol žalovaný zaviazaný k úhrade sumy 1.469,35 eur s príslušenstvom, pričom predmetom konania bola úhrada pohľadávky na základe nájomnej zmluvy č. XXXXXXXXXX-X-XXXX, teda išlo o identický predmet sporu. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. K vyjadreniu žalobcu predložil svoje stanovisko žalovaný podaním z 18.3.2019. Opakovane zdôraznil, že rozsudkom vo veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 21C/84/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/98/2013 bolo rozhodnuté tak, že žaloba o určenie vlastníckeho práva bola zamietnutá, čím nepriamo bol potvrdený právny stav, že vlastníkom sporných pozemkov je Slovenská republika, avšak nič viac. Preto tieto rozhodnutia nie je možné považovať za res iudicata v právnej veci 16Cb/162/2011. Nesúhlasil tiež s tvrdením o jeho obštrukčnom konaní vo vzťahu k jeho žiadostiam o prerušenie konania. Zdôraznil, že síce žiadal o prerušenie konania do predloženia odpovede na jeho žiadosť od spoločnosti E. E., I.J., ktorá je nástupcom Fondu národného majetku Slovenskej republiky, ktorému návrhu však súd nevyhovel a tiež odmietol aj doplnenie dokazovania za účelom obstarania dôkazu - vyžiadania stanoviska od Ministerstva dopravy a výstavby SR k otázke, prečo sporné pozemky súvisiace s bývalým skladom kusových zásielok v Poprade neboli zahrnuté do privatizačného projektu spoločnosti SAD š.p. Poprad, keďže hospodársku zmluvu o prevode správy tohto majetku štátu z roku 1977 z právneho predchodcu Železníc Slovenskej republiky na právneho predchodcu SAD š.p. nikto do relevantného obdobia nezrušil. Takéto stanovisko, napriek žiadosti žalovaného Ministerstvo dopravy a výstavby SR doposiaľ nezaslalo. Žalovaný poukázal na to, že žalobca si nechal v roku 1996 bez právneho titulu zapísať vlastníctvo k uvedeným stavbám do katastra nehnuteľností, hoci právoplatným rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 7C/556/97 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/85/99 bolo určené, že výlučným vlastníkom stavieb - skladov kusových zásielok v Poprade je SAD š.p. Poprad. Žalovaný zároveň požiadal Okresný úrad Poprad, katastrálny odbor o sprístupnenie informácií a listín, na základe ktorých bol zapísaný na LV č. XXX, kat. úz. Poprad, účastník právneho vzťahu ako správca Železnice Slovenskej republiky, na ktorú žiadosť bolo odpovedané, že tieto listiny nie sú sprístupňované podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Žalovaný zároveň poukázal na viaceré konania prebiehajúce pred Okresným súdom Poprad. Trval na tom, že žalobca za účelom unesenia dôkazného bremena svojej aktívnej vecnej legitímácie mal predložiť listiny, ktoré mali preukázať, že on a jeho právny predchodca mal so spoločnosťou SAD š.p. Poprad a jeho právnymi predchodcami uzavretú nájomnú zmluvu o správe sporných pozemkov, a že takéto nájomné od roku 1978 týmto subjektom fakturoval. Opakovane navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

9. Podaním z 15.5.2019 žalovaný predložil odvolaciemu súdu listinný dôkaz označený ako „Žiadosť na zápis pozemkov“ doručený Okresnému úradu v Poprade, katastrálny odbor dňa 5.8.1997. Žalovaný opísal formálne ako aj vecné nedostatky tohto podania v nadväznosti na čo trval na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zdôvodnil, že vedomosť o tomto dôkaze nadobudol v čase po podanom odvolaní, preto tento odvolací dôvod podľa § 355 ods. 1 písm. g/ CSP (správne § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, poznámka odvolacieho súdu) vo svojom odvolaní neuvádzal. Opakovane navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

11. Súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. V doterajšom priebehu konania, opierajúc sa aj o výsledky konania vo veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 21C/84/2011 mal dostatočne preukázané, že tvrdenia žalovaného o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu sú nepravdivé.

12. Podľa § 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) kataster obsahuje tieto údaje:

- a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území,
- b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra „B.“ evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra „L.“ evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce,2) údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cene nehnuteľnosti a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach,
- c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti (ďalej len „vlastník“) a o inej oprávnenej osobe, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, a ak ide o cudzinca, iný identifikátor a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam,
- d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach,
- e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

13. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

14. Súd prvej inštancie preto správne vychádzal z aktuálnych údajov katastra nehnuteľnosti, teda z údajov, že žalobca je správcom nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom nájomnej zmluvy so žalovaným, a to aj v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy. Akékoľvek prejudiciálne riešenie vlastníctva v predmetnom spore by bolo nevhodné a právne bezvýznamné, keďže by nemohlo byť podkladom pre zmenu zápisu v katastri nehnuteľnosti. Žalovaný navyše nešpecifikoval, v akom rozsahu a za ktoré obdobie by malo vzniknúť žalobcovi bezdôvodné obohatenia v súvislosti so sumou, na ktorej zaplatenie bol zaviazaný.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, vrátane správneho výroku o trovách konania v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožniac sa s výstižným a vyčerpávajúcim odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Žalovaný podal odvolanie aj voči výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 4.945,22 eur s príslušenstvom zastavené. Pre zastavenie konania v zmysle § 144 a § 145 CSP boli splnené všetky procesné podmienky, pričom k späťvzatiu žaloby v tejto časti dal žalovaný súhlas. Uvedeným výrokom tak neboli dotknuté práva žalovaného, preto v tejto časti bolo jeho odvolanie podané ako neoprávnenou osobou, preto bolo v tejto časti odmietnuté v súlade s ustanovením § 386 písm. b/ CSP.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, keďže žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému.

18. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).